

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. гр. Хасково, 19.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Павлина Ст. Николова
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20225640102058 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл.49, във вр. с чл.45
ал.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ от З. Г. Г., ЕГН *****, с адрес:
гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д. Г. от АК – Хасково, против „Златно Руно“
ООД, ЕИК 126661337, със седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. „Дунав“ № 24 Б,
ет. 2, ап. 3, представлявано от управителя Георги Генков Тенчев, съдебен адрес:
гр.*****, адв. С. Д. – САК, за заплащане на обезщетение в общ размер на 2870,93 лева
за претърпени имуществени вреди – 870,93 лв. и неимуществени вреди – леки телесни
повреди, в резултат на ПТП.

В срока за отговор, ответникът е поискал привличане на негова страна на трето лице -
помагач. С Определение № 2011 от 21.11.2022 г., постановено по настоящото дело е
конституирано като трето лице – помагач на страната на ответника – Застрахователна
Компания "ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София,
бул. „Симеоновско шосе" № 67А.

Ищцата твърди, че на ***** г. пътувала с автобус на ответното дружество по
линията с.Въгларово - гр.Хасково. Ненадейно автобусът рязко спрял, при което ищцата
излетяла от седалката и си ударила главата. Испитала силна болка в главата, шията и в
гърба. От удара се счупили и очилата ѝ като се наложило след това да закупи нови
диоптрични на стойност 799,90 лева. След инцидента била откарана в спешна помощ,
където се наложило да ѝ направят изследвания и ренгенови снимки на главата и тялото. На
20.10.2020 г. била изпратена в неврологично отделение с диагноза множество травми на

главата, навяхване на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб и травми на окото и орбитата. Направена ѝ била графия на черепа и шийните прешлени.

Поддържа се в исковата молба, че в следствие на нараняванията, се наложило ищцата да ползва болничен за периода от 20.10.2020 г. до 22.01.2020 г. Направени ѝ били всички необходими изследвания и при изписване ѝ била издадена медицинска епикриза за хода на заболяването. След проведеното лечение било издадено Съдебномедицинско Удостоверение № 424/20.10.2020 г., в което били установени следните наранявания: множество травми на главата, навяхване на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб и травми на окото и орбитата. Възстановяването на ищцата било болезнено и свързано със значителни финансови средства. Получила страхова невроза от управление и возене в пътно транспортно средство. Психическите вреди, които получила не могли да се измерят във финансови стойности. Ищцата посочва, че все още се възстановявала от получените в следствие на ПТП-то травми. Разноските, които заплатила за възстановяването си и поражението върху психиката ѝ не можело да се измерят в парични знаци. Изложено е още, че ищцата предявила претенции към Застрахователно дружество ДЗИ и била образувана Ликвидационна преписка по щета, но ѝ било отказано изплащане на обезщетение, тъй като полицата на ответника не покривала този застрахователен риск, а само рисковете „смърт при злополука“ и „инвалидност вследствие на злополука“. От ответното дружеството бил издаден протокол, в който бил описан инцидента и обстоятелството, че ищцата е претърпяла злополука. За претърпени инцидент вина имал водача на автобуса, който не спазил правилата за движение по пътищата, не спазил дистанция и се движел с несъобразена скорост, което довело до инцидента. Водачите на пътно превозно средство били длъжни да се движат на такова разстояние от движещото се пред тях друго превозно средство, че да могат да избегнат удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. Водачите на пътно превозно средство не трябвало да намаляват скоростта рязко, освен ако това било необходимо за предотвратяване на пътнотранспортно произшествие, т.е. в случая водачът на автобуса нарушил разпоредбите на ЗДвП, което довело до нараняването на ищцата.

По изложените съображения, се иска от съда да постанови решение, с което ответникът бъде осъден да заплати на ищцата сумата в общ размер на 2870,93 лева, от които 2000,00 лева за причинени неимуществени вреди – леки телесни повреди, изразяващи се в множество травми на главата, навяхване на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб и травми на окото и орбитата и 870,93 лева за причинени имуществени вреди, представляващи закупуване на нови диоптрични очила и закупени лекарства, ведно със законната лихва от датата на увреждането – ***** г. до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и направените разноски по делото.

Ответникът оспорва иска по основание и по размер. Счита исковата молба за нередовна на основание чл.127, ал.4 ГПК поради това, че ищцата не е посочила банкова сметка или друг начин на плащане, с оглед на което следвало да бъде оставена без движение. Искът бил недопустим и поради липса на правен интерес.

Оспорват се изложените в исковата молба обстоятелства. В същата не бил посочен

час или поне приблизително време на извършване на твърдения деликт на датата ***** г. Оспорва се твърдението, че шофьорът на автобус на ответника бил извършил нарушение на ЗДвП. Оспорва се наличието на валиден превозен документ на ищцата, удостоверяващ пътуването ѝ на посочения ден и час по посочената автобусна линия с. Вългарово - гр. Хасково с автобус без посочен регистрационен номер, който се твърдяло, че бил собственост на ответника. Оспорва се представения като доказателство към исковата молба Протокол без дата с издател „Златно руно“ ООД. Оспорва се размера на предявената претенция като неимуществени и имуществени вреди. От представените към исковата молба документи не се установявала причинно-следствената връзка и конкретния твърдян деликт, както и връзката с ищцата.

В допълнение е изложено от ответника, че към посочената дата - ***** г., ответникът имал сключена задължителна полица застраховка „Гражданска отговорност“ /ГО/ със „Застрахователна компания ЛЕВ ИНС“ АД - застрахователна полица № BG/22/120002522026/ 03-09-2020. Съгласно чл. 429, ал. 1, т.1 от Кодекса на застраховането, задължителната застраховка „ГО“ се задължавала да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които били пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, каквото в случая се твърдяло да е възникнало.

Претендират се направените по делото разноси, за което е представен списък по чл.80 ГПК.

Конституираното в качеството му на трето лице - помагач на страната на ответника - "ЛЕВ ИНС" АД, също оспорва иска и прави възражение за съпричиняване.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 вр. чл.12 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Според представения от ищцата Лист за преглед на пациент в спешно отделение № 14415/***** г., същата е посетила СО на МБАЛ АД гр.Хасково на 19.10.2023 г. в 17:00 часа и е напуснала отделението в 17:50 часа. Поставена е диагноза „контузия на главата и шията“ като е съобщила, че се е ударила в автобус и се оплаква от главоболие и болки в шийния отдел.

В Амбулаторен лист № 530/20.10.2020 г., издаден на ищцата от д-р Г. П., след извършен първичен амбулаторен преглед, е отразена основана диагноза: „множество травми на главата“ с придружаващи заболявания и усложнения: „навяхване и разтягане на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб“ и „други травми на окото и орбитата“, снета е анамнеза: „оплаква се от болки в челото, шията и главата, особено при обръщане на главата встрани. Появили се след претърпяно ПТП, при което ударила главата си в твърд резервоар. Не е губила съзнание, помни добре случилото се“. Посочено е още, че са проведени изследвания графия на черепа и на шийни прешлени, при което е установено

изгладена шийна лордоза с оформяне на кифоза в долната част на шийния гръбнак. Предписана е терапия с медикаменти и е издаден болничен лист за временна нетрудоспособност за 14 дни.

В Амбулаторен лист № 561/03.11.2020 г., издаден на ищцата от д-р Г. П., след извършен втори амбулаторен преглед, е отразена основана диагноза: „множество травми на главата“ с придружаващи заболявания и усложнения: „навяхване и разтягане на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб“, „други травми на окото и орбитата“ и „счупване на основата на черепа“, снета е анамнеза: „оплаква се от почти постоянни болки в челната област на главата, напрежение в очите и слепоочията. Оформила е т.нар. очилат хаматом, с насиняване и около лявото око. Само временно главоболието отслабва от изписаното лечение“. В графата „обективно състояние“ е констатиран отшумяващ подкожен хематом около двете очи като по отношение на останалите функции и системи е посочено, че са в норма и несмутени. Предписана е терапия с медикаменти и пациентът се представя на ЛКК с молба за продължение на отпуска по болест с 20 дни, считано от 03.11.2020 г.

Видно от лист за Платен преглед № 003830/16.11.2020 г., издаден на З. Г. Г. от д-р Д. Г. е, че ищцата е посетила на посочената дата и очен лекар, при което е предписана корекция с очила и лечение по схема, дадена на ръка.

Във връзка с извършените разходи от ищцата, свързани с посещенията при различни медицински специалисти и закупуване на лекарства и диоптрични очила са представени, респ. приобщени като писмени доказателства по делото рецепта от „Очен център д-р Голев“ от 05.11.2020 г.; Фискален бон № 0022885/04.11.2020 г. за сумата от 2,90 лв., издаден от „ДКЦ Свети Георги“ ЕООД; Фискален бон № 0022881/04.11.2020 г. за сумата от 2,90 лв., издаден от „ДКЦ Свети Георги“ ЕООД; Фискален бон № 0022883/04.11.2020 г. за сумата от 2,90 лв., издаден от „ДКЦ Свети Георги“ ЕООД; Фискален бон № 0043142/09.11.2020 г. за сумата от 20,32 лв., издаден „Аптеки Гален“ ЕООД; Фискален бон № 0055698/27.10.2020 г. за сумата от 9,65 лв., издаден от „Гален 2009“ ЕООД; Фискален бон № 233831/04.11.2020 г. за сумата от 32,48 лв., издаден от „Ванчеви Фарм“ ООД; Фискален бон № 123594/23.11.2020 г. за сумата от 6,58 лв., издаден от „Ванчеви Фарм“ ООД; Поръчка № 62712/09.11.2020 г. от „Дойче вижън юнайтед“ ЕООД за сумата от 799,90 лв.; Изследване от „Очен център д-р Голев“ на З. Г. с дата 09.11.2020 г.; Фактура № 120/17.11.2020 г., издадена на З. Г. за сумата от 799,90 лв.; Фискален бон № 001207/17.11.2020 г. за сумата от 799,90 лв.;

Видно от Съдебномедицинско удостоверение № 424/20г. от 20.10.2020 г., издадено от д-р Х. Д. Е. – съдебен лекар гр.Хасково, след преглед на ищцата е, че същата е получила следните травматични увреждания: охлузване с травматичен оток и кръвонасядане на челото; хематом на клепачите на дясното око. Описаните увреждания са причинени от действие на твърди, тъпи предмети и могат да се получат при автомобилна травма по начина, времето и при обстоятелствата, описани в предварителните сведения. Причинено е разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 НК.

Представени от ищцата, както и от ДЗИ“Общо застраховане“ ЕАД в оригинал са

Протокол от „Златно руно“ ООД от дата ***** г. и Билет за пътуване № 87790, издаден от „Автотрансснаб“ АД. В протокола, първоначално оспорен от ответника в частта относно положения подпис от страна на законния му представител, но в последствие отказал се от доказателственото си искане за установяване на автентичността на подписа е посочено, че „На ***** г., пътувайки по линия с.Въгларово – гр.Хасково /близо до Автосервиз“Комплекс Петрофф“/, шофьора на автобус **** /собственост на „Златно Руно“ ООД/ И.С.И., вижда ПТП непосредствено пред него и набива рязко спирачки. Вследствие на това пътничката З. Г. Г., живуща в гр.Хасково, кв. Болярово, полита напред от седалката и се контузва.“

Установява се от приложеното в заверен препис писмо с изх. № 0-92-3507/09.02.2021 г. от „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, че ищцата е предявила пред посоченото застрахователно дружество претенция за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с инцидента, регистрирана с вх. № 41042612100001/20.01.2021 г. като е представила и оригинала на съставения от ответника и описан по-горе протокол от ***** г. ведно с превозен билет. Отказано ѝ е изплащане на такова поради това, че покрити рискове по полица № BG/06/2200000017642/17.09.2020 г. на ответника по задължителната застраховка „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен транспорт, са смърт от злополука и инвалидност вследствие на злополука.

Видно от застрахователна полица № BG/22/120002522026/ 03-09-2020г. е, че към *****г., ответникът е имал сключен застрахователен договор /застраховка „Гражданска отговорност“/ с конституираната като трето лица – помагач на страната на ответника Застрахователна компания “ЛЕВ ИНС” АД.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свид. Д.Т.С. относно инцидента и претърпените от ищцата вреди. От показанията на свидетелката, която към процесната дата е работела при ответника като кондуктор се установява, че на процесната дата автобус на ответното дружество, управляван от шофьор с малко име И., около 14:25 часа се е движел по линията Въгларово – Болярово – Хасково като се е връщал от кв.Болярово на гр.Хасково, където се е качила ищцата. Времето било ясно и слънчево. Автобусът нямал предпазни колани на седалките. В района на сватбен салон „Мега“ в автобуса имало общо 4-ма човека, вкл. ищцата и шофьора на автобуса. Внезапно отлясно автомобил засякъл пътя на автобуса, завивайки наляво, като шофьорът рязко набил спирачки, при което ищцата политнала напред и си ударила главата в издадено желязо на резервоара на автобуса. От удара очилата на ищцата изхвърчали и се счупили, обецата и паднала между седалките. Веднага се образувал лек оток. Ищцата слязла на спирка в Центъра на гр.Хасково. На същата вечер свид. С. се осведомила по телефона за състоянието на ищцата, която се оплакала от силно главоболие, споделила че окото ѝ е зачервено и отекло и казала, че ще ходи на лекар. Интересувала се за здравословното ѝ състояние и през следващите няколко дни. Спомня си, че шофьорът на автобуса уведомил за инцидента ръководителката им, която ги разпитала по този повод, но не сигнализирали полиция или центъра за спешна помощ.

Съдът кредитира тези показания, тъй като са логични и последователни, резултат са

на непосредствени и лични възприятия, а и кореспондират на останалите събрани по делото писмени доказателства, вкл. и на експертното заключение по назначената съдебномедицинска експертиза.

За изясняване на делото от фактическа страна и по искане на ищцата съдът назначи и изслуша съдебномедицинска експертиза, чието заключение приема като компетентно и обективно дадено. Съгласно заключението на СМЕ по писмени данни № 176/2023 г., изготвено след запознаване със съдебномедицинско удостоверение № 424/2020г. и другите материали по делото, както и след извършен преглед на пострадалата се установява, че ищцата е получила следните травматични увреждания: охлузване с травматичен оток и кръвонасядане на челото; хематом на клепачите на дясното око; контузия на шията с ограничени и болезнени движения. Уврежданията са причинени от твърди, тъпи предмети и могат да се получат при автомобилна травма по начина, времето и при обстоятелствата, описани в предварителните сведения. Посочено е, че срокът на възстановяване на превишава 20-25 дни, но отделно от това е отбелязано от вещото лице и при устния му доклад в проведеното на 08.09.2023 г. съдебно заседание, че ищцата има симетрично отслабване на зрението до 0.2, което налага задължителна корекция предвид социалната ѝ адаптация. Счупването на очилата при злополуката довело до рязко влошаване качеството и на живот и силно затруднение да се ориентира в бита и работната среда.

По искане на третото лице – помагач и във връзка с възражението за съпричиняване съдът назначи и изслуша и автотехническа експертиза, чието заключение също приема като компетентно и обективно дадено, а и то не бе оспорено от страните. Установява се от последното, че на ***** г. ищцата е пътувала по крайградската линия, свързваща с. Въгларово с град Хасково, разстоянието между които е 11 километра. Автобусът с който е осъществен превоза е марка „*****“, модел „*****“, който е моделът „*****“, на „*****“ и е с пътниковместимост: 36 седящи и до 60 правостоящи пътници. Интериорът на автобуса е бил със седалки за градски превози. При такива курсове пътниците се качват и слизат на много спирки разположени из градската улична мрежа така, че за един курс пътничопотокът да се сменя многократно и бързо, а престоят по спирките да е кратък. Процесният автобус не е бил произведен с колани към седалките, защото такива не се изискват за градски и крайградски превози, с дължина до 30 км. При пътуване с междуградски и туристически автобуси с монтирани триточкови инерционни предпазни колани към седалките, правилно закопчаният предпазен колан задържа пътника върху седалката му, дори при автопроизшествие. Вещото лице е анализирано, че процесният автобус „*****“, модел „*****“ е от категорията градски автобуси, които са проектирани за движение в градска среда: по-маневрени са; бързо ускоряват и се изтеглят от спирките; имат по-нисък под позволяващ бързо качване и слизане; пътеките между седалките им са по-широки за лобиране повече правостоящи от колкото седящи пътници, седалките им са по-малко, съобразени за по- кратък престой на пътниците. Към такива седалки не се монтират предпазни колани. Процесният автобус не е бил произведен с колани към седалките, защото такива не се изискват за градски и крайградски превози, с дължина до 30 км.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Предявените в условията на обективно кумулативно съединение искове с правно основание чл. 49, ал.1, вр. чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ за претърпени от страна на ищцата неимуществени вреди в размер на 2000,00 лева и за претърпени имуществени вреди в размер на 870,93 лв., в следствие на пътен инцидент в автобус, настъпил на ***** г. в гр.Хасково, са процесуално допустими, а разгледани по същество изцяло основателни, като съображенията за това са следните:

Съгласно нормата на чл. 45 ЗЗД фактическия състав на деликта включва следните кумулативни елементи, които следва да са налице за уважаване на претенцията: извършено противоправно деяние - действие или бездействие; причинени вреди - имуществени или неимуществени; вина на причинителя; причинна връзка между увреждащото деяние и настъпването на вредите. В чл. 45, ал. 2 ЗЗД е установена законова оборима презумпция, че вината се предполага до доказване на противното за всички случаи на непозволено увреждане. Съгласно чл. 49 ЗЗД – този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени при или по повод на изпълнението на тази работа.

В тежест на ищеца е да докаже елементите на деликта - да докаже иска си по основание и размер. Ответникът от своя страна следва да докаже наведените с отговора възражения.

На първо място следва да се посочи, че от анализа на събраните писмени и гласни доказателства, както и от приетите заключения на автотехническата и съдебномедицинската експертизи се установяват по категоричен начин елементите от фактическия състав на деликта.

В случая следва да се приеме, с оглед последно заетата процесуална позиция на ответника, че не е спорно обстоятелството, а и от приложените писмени доказателства - Протокол от „Златно руно“ ООД от дата ***** г. , отчасти от заключението на назначената по делото съдебна авто-техническа експертиза, а също така и от събраните гласни доказателства /показанията на свид. Д.Т.С./ се установява, че на посочените в исковата молба дата – ***** г. и място в гр.Хасково, в близост до автосервиз „Комплекс Петрофф“, водачът на автобус „*****“, модел „*****“ с рег. № **** И.С.И. е набил рязко спирачки, при което ищцата като пътник в автобуса е пострадала. Липсва спор, че посоченото МПС е собственост на ответното дружество, в което водачът му И.С.И. е работил като шофьор. Не се твърди, а и не са ангажирани каквито и да било доказателства по делото, от които да следва, че не е налице изпълнение на работа, която е била възложена от работодателя.

Съдът намира, че от съвкупната преценка на събраните писмени и гласни доказателства, цитирани по-горе, както и от заключението на съдебната авто-техническа експертиза, може да се направи несъмнен извод за противоправното и виновното поведение на водача на автобуса. Безспорно е, че произшествието е станало при дневна светлина и добра видимост, както и че шофьорът на автобуса е набил рязко спирачки, движейки се преди

това със съобразена скорост /показанията на свид. Д.Т.С./. Не се установява обаче категорично по каква причина се е случило това. От една страна в съставения от ответника протокол е описано, че водачът е видял непосредствено пред него ПТП и затова е предприел рязкото спиране, а от друга разпитаната свидетелка посочва, че пътят на шофьора е бил засечен от друг неустановен автомобил. Тук следва да се посочи, че рязкото намаляване на скоростта чрез използване на спирачки, само по себе си е нарушение на правилата за движение по пътищата, визирани в чл. 20 и чл. 24, ал. 1 ЗДвП, освен ако е предприето за предотвратяване на ПТП. Поради това съгласно оборимата презумпция на чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината на дееца се предполага. Според показанията на свид. Д.Т.С., автобусът е бил засечен от друг автомобил, който внезапно е предприел маневра завой наляво и е преминал през лентата на движение на автобуса. Не е установено обаче каква е била дистанцията между двете МПС, не са формулирани и доказателствени искания в тази връзка, което разстояние според настоящия съдебен състав е меродавно в случая, тъй като то би определило с каква интензивност трябва да спира автобусът, за да предотврати настъпване на ПТП, респ. да се приеме, че не е налице нарушение на чл.24, ал.1 ЗДвП от страна на неговия водач. Въпреки това съдът намира, че в действителност реакцията на водача е била породена от извършването на маневра от страна на друг неустановен участник в движението. Тези обстоятелства, независимо от изложеното, не оборват презумпцията за вина на водача на автобуса, защото не го освобождават от задължението му по чл. 132, т. 2 ЗДвП преди потегляне и по време на движение да осигури всички условия за безопасното превозване на пътниците. При тези данни, съдът намира, че не може да се приеме, че вината на водача на автобуса се изключва. Поради изложеното съдът намира, че са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на ответника на основание чл. 49 ЗЗД.

Следващата предпоставка за уважаване на иска е доказването на настъпили вреди и дали между тях и поведението на лицата, на които ответникът е възложил конкретната работа, съществува пряка и непосредствена причинна връзка.

Настъпването на претендираните неимуществени и имуществени вреди за ищцата и причинно-следствената връзка между тях и деянието се установяват от събраните писмени доказателства – фискални бонове и фактури, лист за преглед на пациент в спешно отделение от ***** г., амбулаторни листове, лист за платен преглед от 16.11.2020 г., издаден от очен лекар и съдебно – медицинско удостоверение, както и от заключението на съдебномедицинската експертиза. Данни за наличието на увреждане на здравето на ищцата се съдържат не само в писмените доказателства по делото, но и в депозираните свидетелски показания в тази насока (показанията на свид. Д.Т.С.). Така според коментираните писмени доказателства, общата стойност на направените от ищцата разходи след инцидента за заплащане на такси във връзка с извършените прегледи (Фискален бон № 0022885/04.11.2020 г. за сумата от 2,90 лв.; Фискален бон № 0022881/04.11.2020 г. за сумата от 2,90 лв.; Фискален бон № 0022883/04.11.2020 г. за сумата от 2,90 лв., трите издадени от „ДКЦ Свети Георги“ ЕООД) и посещения, вкл. и при очен лекар (рецепта от „Очен център д-р Голев“ от 05.11.2020 г., Поръчка № 62712/09.11.2020 г. от „Дойче вижън юнайтед“

ЕООД за сумата от 799,90 лв.; Изследване от „Очен център д-р Голев“ на З. Г. с дата 09.11.2020 г.; Фактура № 120/17.11.2020 г., издадена на З. Г. за сумата от 799,90 лв.; Фискален бон № 001207/17.11.2020 г. за сумата от 799,90 лв.) и закупени медикаменти (Фискален бон № 0043142/09.11.2020 г. за сумата от 20,32 лв., издаден „Аптеки Гален“ ЕООД; Фискален бон № 0055698/27.10.2020 г. за сумата от 9,65 лв., издаден от „Гален 2009“ ЕООД; Фискален бон № 233831/04.11.2020 г. за сумата от 32,48 лв., издаден от „Ванчеви Фарм“ ООД; Фискален бон № 123594/23.11.2020 г. за сумата от 6,58 лв., издаден от „Ванчеви Фарм“ ООД), възлиза на 877,93 лв. С оглед на изложеното искът, касаещ причинените на ищцата имуществени вреди, вкл. и разходите, необходими за закупуване на нови диоптрични очила на стойност 799,90 лева поради това, че същите са били счупени при инцидента, следва да бъде уважен в пълния му предявен размер от 870,93 лв. като съобразно диспозитивното начало в процеса и по аргумент на чл.6, ал.2 ГПК съдът не може да присъди повече, отколкото е поискано от ищцата.

По отношение на неимуществени вреди, настъпили в резултат на инцидента от ***** г. по делото бе установено, че ищцата е получила следните увреждания на здравето - охлузване с травматичен оток и кръвонасядане на челото; хематом на клепачите на дясното око; контузия на шията с ограничени и болезнени движения, като срокът на отшумяване на оплакванията е от порядъка на 20-25 дни. От кредитираните свидетелски показания на Д.Т.С. пък се установи, че ищцата е изпитвала силно главоболие както непосредствено след инцидента, така и няколко дни след това и е имала оток на окото. Установи се още от анализа на неоспорените Амбулаторен лист № 530/20.10.2020 г. и Амбулаторен лист № 561/03.11.2020 г., издадени от лекар – невролог, че е ползвала отпуск поради временна неработоспособност първоначално за 14 дни, в последствие за още 20 дни, считано от 20.10.2020 г., както и че са ѝ били преписани и е приемала различни медикаменти за обезболяване и подобряване на здравословното ѝ състояние.

По гореизложените съображения съдът намира, че вредите по вид, интензитет и продължителност са безспорно установени от събраните по делото писмени и гласни доказателства, подкрепени от експертното заключение по съдебно-медицинската експертиза. Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания от ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Съгласно ППВС № 4/23.12.1968г., понятието „справедливост“ е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелства, при които е станало, допълнителното влошаване на здравето, причинените морални страдания и др. Съобразно на възрастта на пострадалата – 57 години, вида и характера на причинените увреждания – охлузване с травматичен оток и кръвонасядане на челото; хематом на клепачите на дясното око; контузия на шията с ограничени и болезнени движения, продължителността и интензивността на претърпените болки и страдания, както и с оглед социално-икономическите условия в страната към

релевантния момент, съдът приема, че за справедливото овъзмездяване на неблагоприятното засягане на здравето ѝ следва да бъде престирана сума в претендирания размер от 2000,00 лева, тоест и този иск следва да бъде уважен в пълен размер.

При това положение, следва да се разгледа възражението на третото лице – помагач за съпричиняване. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД трябва да е направен въз основа на доказан при условията на пълно и главно доказване в процеса принос, а не да е предполагаем, като следва да бъде доказано по безспорен начин, че с конкретни действия или бездействия пострадалият обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. В конкретния случай не може да се приеме, че такова доказване е проведено. Само обстоятелството, че пострадалият при ПТП пътник е пътувал в автобуса без да е имал поставен предпазен колан, не е достатъчно за прилагане на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Намаляването на обезщетението за вреди би било допустимо само при наличието на категорични доказателства, събрани в процеса, че вредите не биха настъпили, ако по време на произшествието пострадалата е била с поставен такъв, но до такива изводи не достига приетата САТЕ. Процесният автобус не е бил произведен с колани към седалките, защото такива не са се изисквали за градски и крайградски превози, с дължина до 30 км., според коментираното заключение. От друга страна липсват твърдения, а според кредитираните показания на Д.Т.С. се установява, че ищцата по време на пътуването не е била изправена, а е седяла на седалка.

По гореизложените съображения, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 2 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди – болки и страдания в резултат на причинени леки телесни повреди – множество травми по главата, навяхване на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб и травми на окото и орбитата, настъпили в резултат на инцидент от ***** г. в гр.Хасково, при движение на автобус „*****“, модел „*****“ с рег. № *****, управляван от работника И.С.И., както и 870,93 лева - обезщетение за претърпените имуществени вреди, представляващи разходи за закупуване на нови диоптрични очила и лекарства, причинени в резултат на същия инцидент.

Върху уважената част от исковете следва да се присъди и законната лихва от датата на увреждането, а именно – ***** г., до окончателното изплащане на сумите. Лихвата върху присъденото обезщетение в тези случаи се дължи именно от посочената дата на осъществения деликта, съобразно разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД, по смисъла на който деликвента носи отговорност за лихва от деня на непозволеното увреждане. /в този смисъл и Решение № 1518/22.8.1959 година по гр. дело № 3616/1959 г., ВС, III г. о. /. Длъжникът се смята в забава и без покана, поради което и на основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД той дължи законната лихва от датата на увреждането - ***** г.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и предвид уважаването на предявените искове, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по настоящото дело разноски в размер общо на 1080,00 лева, от които 130,00 лева за платена държавна такса,

700,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение и 250,00 лева за възнаграждение на вещо лице, съобразно ангажираните доказателства за реалното им извършване.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Златно Руно“ ООД, ЕИК 126661337, със седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. „Дунав“ № 24 Б, ет. 2, ап. 3, представлявано от управителя Георги Генков Тенчев, съдебен адрес: гр.*****, адв. С. Д. – САК, да заплати на З. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д. Г. от АК – Хасково, сумата от 2 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, в резултат на причинени леки телесни повреди – множество травми по главата, навяхване на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб и травми на окото и орбитата, настъпили в резултат на инцидент от ***** г. в гр.Хасково, при движение на автобус „*****“, модел „*****“ с рег. № *****, управляван от работника И.С.И., както и сумата от 870,93 лева - обезщетение за претърпени имуществени вреди, представляващи разходи за закупуване на нови диоптрични очила и лекарства, причинени в резултат на същия инцидент, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на увреждането – ***** г., до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК, „Златно Руно“ ООД, ЕИК 126661337, със седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. „Дунав“ № 24 Б, ет. 2, ап. 3, представлявано от управителя Георги Генков Тенчев, съдебен адрес: гр.*****, адв. С. Д. – САК, да заплати на З. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д. Г. от АК – Хасково, направените по делото разноси в размер на 1080,00 лв.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ответника - Застрахователна Компания "ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе" № 67А.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала! _____

Секретар: М. Б.